

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci

žalobkyně: Chytrý nájem s.r.o., IČ 29158958

sídlem Chotíkov 479, 330 17 Chotíkov

zastoupená advokátkou JUDr. Hanou Kapitánovou

sídlem sady 5. května 296/36, 301 00 Plzeň

proti;

1. 1. žalovaným: [jméno] [příjmení], [datum narození],
bytem [adresa]

2. [jméno] [příjmení], [datum narození]
bytem [adresa]

oba zastoupení advokátem JUDr. Zbyškem Kordačem, LL.M.

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha

o zaplacení směnečné sumy 236 531 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Směnečný platební rozkaz vydaný Krajským soudem v Plzni dne 20. 5. 2022 č. j. 49Cm 13/2022 – 12 se zrušuje.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovaným na náhradě nákladů řízení částku 129 121,50 Kč k rukám zástupce žalovaných, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala dne [datum] návrh na vydání směnečného platebního rozkazu vůči žalovaným pro směnečný peníz ve výši 236 531 Kč s 6% úrokem od [datum] do zaplacení a směnečnou odměnu ve výši 788 Kč. Spolu s návrhem žalobkyně dodala originál směnky a na základě toho vydal Krajský soud v Plzni po zaplacení soudního poplatku ve výši 11 866 Kč dne [datum] směnečný platební rozkaz proti žalovaným pod č. j. 49 Cm 13/2022 – 12. Tento směnečný platební rozkaz byl doručen do vlastních rukou žalovaných.

2. Žalovaní podali prostřednictvím svého právního zástupce JUDr. Zbyška Kordače včas námitky proti předmětnému směnečnému platebnímu rozkazu, v němž uvedli, že mají tři kauzální námitky tak, jak uvedli v článku II. a jenž v dalším textu rozvedli následovně. Dle žalovaných kauza směnky neexistuje. Půjčka je ve skutečnosti spotřebitelský úvěr na bydlení ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. b) bodu 2 zákona č. 257/2016, o spotřebitelském úvěru. Jak dále uvedli, na půjčku se ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru nevztahuje, když žalobkyně nezahrnula do smlouvy o půjčce úročení. Což představuje úmyslnou snahu žalobkyně vyhnout se povinností, které jí jakožto poskytovateli spotřebitelského úvěru dle zákona o spotřebitelském úvěru vznikají. Účelem výše uvedeného ustanovení je však nepřiznávat spotřebitelům v případech z povahy věci pro ně výhodných úvěrů další ochranu stanovenou zákonem o spotřebitelském úvěru. V daném případě finanční prostředky představované půjčkou nikdy nebyly žalovaným poskytnuty a splatnost půjčky byla žalobkyní úmyslně stanovena tak, že nutně rezultovala v prodlení žalovaných. Navíc jsou žalovaní chráněni ust. § 1810 jako spotřebitelé v souladu s občanským zákoníkem. Žalobkyně při sjednávání a poskytování půjčky absolutně nereflektovala ochranu, kterouž jakožto spotřebitelé žalovaní dle zákona o spotřebitelském úvěru i dle občanského zákoníku požívali, a naopak jejich slabší postavení zneužila, když jako poskytovatel spotřebitelského úvěru porušila při sjednávání a poskytování půjčky zejména následující povinnosti. Žalobkyně nikdy nedisponovala, a ani do této chvíle nedisponuje, oprávněním ve smyslu ustanovení § 9 zákona o spotřebitelském úvěru, které je však podmínkou pro poskytnutí spotřebitelského úvěru, a tedy žalobkyně nebyla oprávněna půjčku žalovaným poskytnout. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 112 zákona o spotřebitelském úvěru použila k zajištění své pohledávky směnku, jejíž použití pro zajištění spotřebitelského úvěru na bydlení je možné pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 112 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru, které však v případě půjčky nebyly splněny, a tedy byla směnka vystavena v rozporu s ustanovením § 112 odst. 2 zákona o spotřebitelském úvěru. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 75 Zákona o spotřebitelském úvěru nepostupovala při sjednávání a poskytnutí Půjčky s odbornou péčí. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 76 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru nepostupovala při sjednávání a poskytnutí půjčky čestně, transparentně a nezohlednila práva a zájmy žalovaných. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 77 zákona o spotřebitelském úvěru při sjednávání půjčky poskytovala žalovaným nejasné, nepravdivé, zavádějící a klamavé informace. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 86 zákona o spotřebitelském úvěru neposoudila úvěruschopnost žalovaných. Naopak splatnost půjčky jednostranně stanovila na den [datum], a tedy jí muselo být zřejmé, že se žalovaní dostanou do prodlení, což ovšem bylo cílem jednání žalobkyně. Žalobkyně v rozporu s ustanovením § 105 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru neposkytla žalovaným v dostatečném předstihu před uzavřením smlouvy o půjčce příslušnou smlouvu. Navíc smlouva o půjčce neobsahuje informace, které má každá smlouva o spotřebitelském úvěru dle ustanovení § 106 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru obsahovat. Jako druhou námitku uvedli, že kauza směnky částečně neexistuje, když se jednalo jako o alternativní námitku, že v případě, že se soud neztotožní s argumentací žalovaných ohledně neexistence kauzy směnky, tj. neplatnosti smlouvy o půjčce, přestože žalovaní postavili dle jejich názoru na jisto, že smlouva o půjčce je absolutně neplatná, argumentovali žalovaní, že závazek žalovaných uhradit žalobkyni smluvní pokutu nikdy platně nevznikl. Smluvní pokuta zjevně odporuje dobrým mravům, neboť jak uvádí rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 2. 2009, č. j. 33 Odo 872/2006 úvaha, zda konkrétní smluvní ujednání je či není v rozporu s dobrými mravy, se

odvíjí od posouzení všech zvláštností každého případu individuálně. Nebo jak uvádí rozsudek NS ze dne 25. 11. 2009, č. j. 33 Cdo 1682/2007 při zkoumání platnosti ujednání o smluvní pokutě z hlediska dobrých mravů je nutno uvážit funkce smluvní pokuty.

3. Třetí námitka byla nepoctivé jednání žalobkyně, když společnost ES a žalobkyně jsou společností majetkově a personálně propojené, neboť mají společného jediného společníka, kterým je společnost Ekonomické stavby rodinná a. s., když jednatelem a předsedou představenstva Ekonomických staveb, Ekonomických staveb rodinná je [jméno] [příjmení], který je taktéž jednatelem žalobkyně. Žalobkyně se společností ES postupovaly v rámci přístupu k žalovaným koordinovaně. Žalovaní byli vůči oběma společnostem v postavení spotřebitelů, tedy slabší strany, zatímco tyto společnosti byly ve vztahu k žalovaným v postavení podnikatelů, tedy silnější strany, přičemž svého postavení zneužily.

4. Žalobkyně s námitkami žalovaných nesouhlasila, když zdůraznila, že kauzou projednávané věci je poskytnutí půjčky a nikoliv plnění ze vztahu žalovaných a ES, resp. takové plnění být nemůže, když plnění ES vůči žalovaným či jeho důsledky nemohou dopadat na projednávanou věc, mít vliv na povinnost žalovaných v projednávané věci. Žalovaní se obrátili na ES o výstavbu rodinného domu. Za tímto účelem uzavřeli se společností ES smlouvu o budoucí smlouvě o dílo [číslo] smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci [číslo] smlouvu příkazní [číslo] ze dne [datum] (dále jen smlouva SOS), na základě které se žalovaní zavázali zaplatit této společnosti zálohu na první přípravné práce ke stavbě rodinného domu (záloha na projektové a inženýrské činnosti). Vzhledem k tomu, že žalovaní neměli dostatek vlastních finančních prostředků k úhradě této 170 000 Kč zálohy zhotoviteli společnosti Ekonomické stavby s. r. o., požádali žalobkyni o poskytnutí půjčky žádostí ze dne [datum], kdy půjčka od žalobkyně byla jen jedna z možností, jak žalovaní mohli svému závazku zaplatit částku ve výši 170 000 Kč vůči třetímu subjektu (zhotoviteli díla společnosti Ekonomické stavby s. r. o.) dostat. Žalobkyně s žalovanými uzavřela smlouvu o půjčce [číslo] na základě které poskytla žalovaným půjčku 170 000 Kč, a to v termínu a způsobem ve smlouvě o půjčce sjednaným. Dále pak žalobkyně upozorňuje, že v uzavřené smlouvě o půjčce bylo účastníky jednoznačně sjednáno, že půjčka ve výši 170 000 Kč účelově vázaná k úhradě zálohy pro financování přípravných prací ke stavbě budoucího rodinného domu dle SOS bude poskytnuta přímo budoucímu zhotoviteli tj. společnosti Ekonomické stavby s. r. o. Žalobkyně tímto způsobem také půjčku žalovaným poskytla – viz výpis z účtu žalobkyně ze dne [datum]. Žalobkyně ke způsobu poskytnutí půjčky odkazuje na smluvní ujednání o poskytnutí půjčky, kdy bylo jednoznačně účastníky dohodnuto, že sjednaná částka bude poskytnuta přímo zhotoviteli tj. společnosti Ekonomické stavby s. r. o. a tedy žalovaní žádné jiné plnění očekávat ani nemohli. Půjčka byla řádně a včas v souladu s dohodou stran poskytnuta. Tím je tedy vyvrácena námitka nedluhu či nedostatku kauzy směnky, když kauzou směnky je finanční půjčka poskytnutá dle smlouvy o půjčce [číslo]. Tedy žalovaným se prospěch dostal, a to v podobě úhrady závazku, který tito měli vůči 3. osobě – 170 000 Kč zálohy společnosti Ekonomické stavby s. r. o. Není tedy ani pravdou, že by se žalovaným nedostalo odpovídajícího protiplnění, když půjčka byla pokynuta v zákonném platidle.

5. Ze smlouvy o půjčce [číslo] soud zjistil, že žalovaní a žalobkyně uzavřeli tuto smlouvu dne [datum] s tím, že žalovaní uzavřeli smlouvu o budoucí smlouvě o dílo [číslo] smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci [číslo] smlouvu příkazní [číslo] ze dne [datum] se společností Ekonomické stavby s. r. o. (dále jen ES), na jejímž základě provádí tato společnost pro žalované přípravné projektové práce a inženýrské činnosti k výstavbě jejich rodinného domu, přičemž žalovaní nemají dostatek vlastních finančních zdrojů, aby zajistili finanční prostředky na provedení těchto přípravných prací pro výstavbu rodinného domu. Účastníci se dohodli, že se bude jednat o částku 170 000 Kč, která je účelově vázaná na finanční zálohy dle článku II. bodu 2.1 smlouvy s ES a že půjčka bude věřitelem poskytnuta přímo budoucímu zhotoviteli. Žalovaní se zavázali, že půjčku vrátí, když ta jim bude poskytnuta nejpozději do 30 dnů od podpisu smlouvy o půjčce. K zajištění pohledávky se účastníci dohodli, že bude použita smluvní pokuta ve výši 0,1% denně. Žalovaní se zavázali, že půjčku vrátí nejdéle do [datum]. Žalobkyně ve smlouvě o půjčce

proklamovala, že nezbytně potřebuje půjčené finanční prostředky vrátit v termínu splatnosti, neboť je má po uplynutí tohoto termínu vázány jiným způsobem, proto je mezi stranami sjednána smluvní pokuta za případné prodlení.

6. Účastníci se dále dohodli, že k zajištění bude použito dvakrát blankosměnky vlastní, které žalovaní vystavili a podepsali jako výstavci s doložkou bez protestu, když směnky mají funkci zajišťovací, když v případě řádné a včasné úhrady finančních prostředků budou obě směnky vráceny dlužníkovi.

7. Z předžalobní upomínky a dokladu – podacího archu soud zjistil, že žalobkyně upomínala žalované o zaplacení žalované částky.

8. Ze směnky soud zjistil, že žalovaní vystavili v [obec] [datum] směnku bez protestu splatnou [datum] nikoliv na řad žalobkyně na částku 236 531 Kč, když směnka je splatná v [obec].

9. Z výpisu z účtu soud zjistil, že z účtu vedeného na žalovanou [číslo] odcházela od září [rok] každý měsíc až do června [rok] částka 2 550 Kč na účet žalobkyně, který je soudu znám z jeho úřední činnosti a jenž je uveden mimo jiné na smlouvě o půjčce.

10. Z e-mailu ze dne [datum] od zaměstnankyně ES [příjmení] [jméno] žalovaným soud zjistil, že ES doporučily platit částku minimálně 2 550 Kč a tím postupně umořovat poskytnutou půjčku od Chytrého nájmu s. r. o. ve výši 170 000 Kč. Když dne [datum] opět paní [příjmení] sdělila žalovaným, že co se týká úhrady jistiny z hypotečního úvěru, na tom došlo k domluvě s manažerkou financí [příjmení], když záloha 170 000 Kč se na konci výstavby odečte z ceny domu, tudíž se počítá s tím, že se půjčka umoří z hypotečního úvěru na výstavbu.

11. Ze smluv [číslo] soud zjistil, že [příjmení] a žalovaní se dohodli na tom, že záloha ve výši 170 000 Kč byla zaplacena žalovanými před podpisem této smlouvy a bude vyúčtována ve splátce v záloze, která je splatná po předání díla a odstranění vad.

12. Z odstoupení od smlouvy ze dne [datum] soud zjistil, že ES odstoupily od smlouvy [číslo] když nebyly zaplacený zálohové platby.

13. Z výpisu z OR společnosti ES soud zjistil, že jednatelem je [jméno] [příjmení] a společníkem Ekonomické stavby rodinná a. s.

14. Z výpisu z OR společnosti Ekonomické stavby rodinná a. s. soud zjistil, že předsedou představenstva je [jméno] [příjmení], když [jméno] [příjmení] je skutečným majitelem Chytrého nájmu s. r. o. i Ekonomických staveb s. r. o. a Ekonomických staveb rodinná a. s.

15. Z návrhu financování zálohy dle smluv o dílo ve výši 170 000 Kč žalovaných soud zjistil, že [datum] za ES [příjmení] [jméno] nabídla tři varianty financování, a to půjčku od ČSOB ve výši 170 000 Kč s dobou splatnosti 12 let a měsíční splátce 1 831 Kč, nebo účelové nebankovní předhypoteční půjčky od žalobkyně ve výši 170 000 Kč s úrokovou sazbou 0 a dobou splatnosti 2 měsíce a dále účelovým bankovním úvěrem půjčky od ČSOB na částku 170 000 Kč se splatností 8 let, úrokovou sazbou 6,5% a měsíční splátkou 2 482 Kč.

16. Žalovaní ve své replice odkázali na nález Ústavního soudu České republiky ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 2337/2021, když v odůvodnění svého rozhodnutí mimo jiné uvedl, že ústavní stěžovatelé uzavřeli předmětnou smlouvu o půjčce v souvislosti se smlouvou o smlouvě budoucí o dílo, smlouvou o dílo a smlouvou příkazní, jež uzavřeli se společností Ekonomické stavby s.r.o. Tyto smlouvy přitom ústavní stěžovatelé uzavřeli v rámci programu, „[anonymizována dvě slova]“, ohledně něhož bylo společností Ekonomické stavby s.r.o. proklamováno, že pro realizaci výstavby rodinného domu není třeba disponovat žádnými naspořenými finančními prostředky, neboť klientům bude poskytnuta krátkodobá překlenovací půjčka zcela bez poplatků a bez úroků, která bude následně zaplacena čerpáním z banky (tedy z prostředků poskytnutých bankou klientovi na základě hypotečního úvěru). Protože ústavní stěžovatelé žádnými naspořenými prostředky

v rozhodném období nedisponovali, rozhodli se řešit stavbu domu právě touto cestou. S touto skutečností byla společnost Ekonomické stavby s.r.o. od počátku srozuměna. Uzavření smlouvy o půjčce bylo ústavní stěžovatelé navrženo paní [příjmení], zaměstnankyní společnosti Ekonomické stavby s.r.o., jež byla žalovaným přidělena jako jejich finanční poradkyně. Veškerá jednání o této smlouvě, včetně jejího podpisu, se pak uskutečnila rovněž v sídle této společnosti. Paní [příjmení] tuto variantu financování zálohy sama výslovně v elektronické komunikaci s ústavními stěžovateli prezentovala jako půjčku bezúročnou na dobu dvou měsíců, přičemž po uplynutí této doby měli ústavní stěžovatelé platit pouze „měsíční splátku“, kterou paní [příjmení] v komunikaci s nimi vypočítávala ze „smluvní pokuty“. Ústavní stěžovatelé pak byli ujišťováni, že jistina této překlenovací půjčky bude uhrazena z hypotečního úvěru, k jehož zprostředkování se společnost Ekonomické stavby s.r.o. v jedné ze smluv zavázala. K tomu však nedošlo, neboť ústavní stěžovatelé od banky hypoteční úvěr neobdrželi. Ústavní soud má však za to, že i pokud by se tak stalo, lze si jen obtížně představit situaci, že by „půjčka“ byla vrácena ve splatnosti, tedy do [datum]. Záloha ve výši 170 000 Kč totiž byla smluvně účelově vázána tak, že bude žalobkyni vyplacena na bankovní účet společnosti Ekonomické stavby s.r.o., která jej v souladu se smlouvou o dílo ze dne [datum] využije na pořízení projektové dokumentace pro výstavbu rodinného domu stěžovatelů. Teprve po vyhotovení této dokumentace by však bylo možné provést kompletaci žádosti ústavních stěžovatelů o poskytnutí hypotečního úvěru a tuto předat bance k posouzení. I pokud by se v průběhu právě nastíněného procesu nevyskytly žádné problémy, jako se tak stalo v nynější věci (záznam 1) stěžovatele v registru dlužníků), je Ústavní soud přesvědčen, že by toto vše (včetně posouzení žádosti o hypoteční úvěr bankou, uzavření hypoteční smlouvy a následně též doložení splnění podmínek pro čerpání hypotečního úvěru a uvolnění předmětných finančních prostředků bankou) nebylo možné realizovat ve lhůtě dvou měsíců tak, aby se ústavní stěžovatelé do prodlení se splacením půjčky žalobkyni nedostali. Společnost Ekonomické stavby s.r.o. musela od samého počátku předpokládat, že ústavní stěžovatelé jistinu včas neuhradí. To platí tím spíše, že ústavní stěžovatelé před uzavřením předmětné smlouvy opakovaně výslovně deklarovali, že naspořenými finančními prostředky pro včasné splacení nedisponují a jsou tedy odkázáni na úhradu prostřednictvím hypotečního úvěru. Tento úvěr však dle Ústavního soudu s ohledem na obvyklý běh věci nebylo reálně možné v krátké době splatnosti tak, jak tato byla sjednána, vyřídit a vyčerpat. Za této situace je tak více než zřejmé, že se skutečností, že se ústavní stěžovatelé dostanou do prodlení a dojde k „aktivaci“ ujednání o „smluvní pokutě“, muselo být žalobkyní při nastavování smluvních podmínek počítáno a na předmětné ujednání je tak dle Ústavního soudu vzhledem ke skutkovým okolnostem nynější věci třeba hledět jako na skrytý úrok, tedy úplatu, kterou za poskytnutí půjčky věřitel nad rámec jistiny od dlužníků obdrží, nikoli jako na smluvní pokutu. Ústavní soud se dále zmínil o tom, že obecné soudy k výše uvedenému nepřihledly, ale omezily se na konstatování, že závěr o tom, zda v daném případě byla či nebyla uzavřena dohoda o jakékoliv finanční protihodnotě za poskytnutí plnění ve smlouvě o poskytnutí finančních prostředků lze přijmout pouze na základě posouzení obsahu smlouvy o půjčce. Ústavní soud však ve své judikatuře v minulosti vyslovil závěr opačný. Obsah právního jednání může vykládající zjišťovat jakýmkoliv způsobem, může použít i speciálních způsobů výkladů, totiž výkladu jazykového, gramatického, logického, systematického, popř. také historického. Použití historického výkladu bude namísto především tam, kde vykládajícímu nestačí vyložit použitá slova v jejich vzájemné rozumné souvislosti, ale musí najít smysl právního jednání. Ústavní soud také řekl, že obecné soudy se odmítly zabývat námitkovou obranou ústavních stěžovatelů z jejich právních vztahů se společností Ekonomické stavby s. r. o., neboť tyto námitky dle názoru obecných soudů s ohledem na čl. I § 17 zákona směnečného a šekového ústavním stěžovatelům vůči této společnosti nepřísluší, byť obě společnosti jsou majetkově propojeny v osobě jediného společníka [jméno] [příjmení], jedná se dle názoru obecných soudů o formálně samostatné subjekty, přičemž nelze námitky z vlastních vztahů žalovaných se společností Ekonomické stavby s. r. o. v řízení vůči Chytrému nájmu s. r. o. připustit. Takovýto náhled ovšem považuje Ústavní soud za ryze formalistický. Ústavnímu soudu je z jeho úřední činnosti známo, že aktuálně zvolený model poskytování

překlenovacích půjček klientům společnosti Ekonomické stavby s. r. o. je toliko dalším z modelu podnikání [jméno] [příjmení], když tento překlenovací půjčky na financování staveb rodinných domů klientům Ekonomických staveb s. r. o. dřív poskytoval sám coby fyzická osoba. Ústavní soud uložil Krajskému soudu v Plzni, že se bude zabývat znovu námitkami ústavních stěžovatelů proti směnečnému platebnímu rozkazu. Vázán přitom bude právními názory Ústavního soudu vyjádřenými v tomto nálezu, a to zejména že: 1) při výkladu smlouvy o půjčce za účelem posouzení, zda se jedná o smlouvu úplatnou či bezúplatnou a zda na ni tudíž dopadají ochranná ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru či nikoli, je třeba zohlednit veškeré pro věc relevantní skutečnosti, a nikoli vycházet pouze z jejího jazykového výkladu, který je však v rozporu s jejím výkladem teleologickým, průběhem předsmulvních jednání a nastavením smluvních ujednání všech smluv, které stěžovatelé s předmětnými společnostmi uzavřeli, jako celku; 2) zabývat se též námitkovou obranou stěžovatelů plynoucí z jejich vztahů se společností Ekonomické stavby s.r.o. a její faktickou provázaností s vedlejší účastníci. V každém případě pak bude mít na zřeteli, že jeho úkolem (stejně jako soudu odvolacího či dovolacího) je nejen respektovat právo jako takové, ale též to, že jeho výklad a aplikace musí vždy směřovat ke spravedlivému výsledku a spravedlivému uspořádání vztahů mezi účastníky.

17. Další důkazy, které soud provedl, nehodnotil z důvodu jejich nadbytečnosti, když pro danou věc dle názoru soudu nemá žádný význam některé e-maily, které zde soud přečetl a další listiny, které se netýkají daného stavu a nebudou mít ani žádný vliv ani vztah ke skutkovým a právním závěrům soudu.

18. Z provedeného dokazování má soud za prokázaný následující skutkový stav. Žalovaní uzavřeli se žalobkyní smlouvu o půjčce na částku 170 000 Kč, a to dne [datum], přičemž si účastníci, a to poskytovatel půjčky – žalobkyně a žalovaní, dohodli vrácení této sumy do [datum], tedy za dvě měsíce, se smluvní pokutou ve výši 0,1 % denně z dlužné jistiny půjčky, když žalovaní prohlásili, že mají zajištěn dostatek finančních prostředků nebo jiných zdrojů, aby mohli řádně plnit ujednání této smlouvy. Žalovaní také vzali na vědomí, že žalobkyně výslovně prohlásila, že potřebuje finanční prostředky vrátit v termínu splatnosti, neboť je má po uplynutí tohoto termínu vázány jiným způsobem, a proto je mezi smluvními stranami sjednána smluvní pokuta. Mezi účastníky bylo dohodnuto zajištění směnkou, kterou vystavili žalovaní [číslo] jedná se o blankosměnku. Žalovaní taktéž uzavřeli s Ekonomickými stavbami s. r. o. smlouvu o budoucí smlouvě o dílo [číslo] smlouvu o dílo na projektovou dokumentaci [číslo] smlouvu příkazní [číslo] ze dne [datum], když z článku II bodu 2.1 smlouvy vyplynulo, že je třeba zaplatit zálohu ve výši 170 000 Kč.

19. Soud v daném případě nařídil jednání v souladu s § 175 odst. 4 věta první před středníkem o. s. ř., když podá-li žalovaný včas námitky, nařídí soud k jejich projednání jednání.

20. V daném případě soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku, a to v souladu s ust. § 175 odst. 4 věta druhá o. s. ř., když shledal námitky žalovaných jako důvodné.

21. Žalovaní namítali, že předmětná smlouva o půjčce, stejně jako smlouva o budoucí smlouvě o dílo ze dne [datum], jsou spotřebitelskými smlouvami. Dle názoru žalovaných vystavení blankosměnky k zajištění zápůjčky je institut, který ve spotřebitelských smlouvách nemá své oprávněné místo. Použití směnky – blankosměnky obzvláště výrazně krátí práva spotřebitelů při obraně proti uplatněné směnce. Zákon o spotřebitelském úvěru [číslo] Sb., ve znění ke dni uzavření smlouvy, ve svém § 112 odst. 2 zakazoval použití směnky k zajištění úvěru či půjčky.

22. Tento názor žalovaných, že se jedná o smlouvu, která padá pod zákon o spotřebitelském úvěru [číslo], se fakticky táhne námitkami označenými jako neexistence kauzy směnky. Soud se proto zabýval tím, zda-li smlouva o půjčce je či není podřazena zákonu o spotřebitelském úvěru [číslo] Sb. Soud zde odkazuje na judikaturu Vrchního i Nejvyššího soudu ČR, oba ve své podstatě a správně v jednotlivostech konkrétní půjčky, bez přihlídnutí k ostatním okolnostem, posuzují smlouvu o půjčce tak, že nespadá pod režim úpravy spotřebitelského úvěru, neboť tato půjčka není zpoplatněna úrokem ale pouze smluvní pokutou, tzn. že není zde žádná cena peněz, tedy že pokud

by žalovaní řádně splnili svoji povinnost uloženou a domluvenou se žalobkyní, nedošlo by k žádné sankční platbě v podobě smluvní pokuty, tudíž tato smlouva nemůže patřit pod režim spotřebitelského úvěru. Zde opět soud musí s tímto závěrem souhlasit, pokud by se jednalo o posouzení samotné půjčky pouze z formálního hlediska, nikoliv v souvislosti s celou kauzou a dalšími námitkami žalovaných, dalších kauz žalobkyně, tedy znalosti soudu z jeho úřední činnosti. Jednou již vrchní soud dovodil, že argumenty žalovaných ohledně toho, že se jedná o obcházení zákona a že žalobkyně počítá s tím, že nezaplatí žalovaní včas půjčku a bude moci tedy inkasovat smluvní pokutu, je pouhou spekulací. Soud má ovšem za to, že tomu tak není a nejde o spekulaci, je nutno celou kauzu posoudit globálně, tzn. posoudit námitku nemožnosti zajištění půjčky směnkou z důvodu tvrzeného v námitkách obcházení zákona o spotřebitelském úvěru a námitky zneužití práva s tím, co je známo soudu z jeho úřední činnosti, tedy ve všech kauzách žalobkyně vycházejících ze směnek, projednávaných u Krajského soudu v Plzni.

23. Soud je vázán právním názorem Ústavního soudu a bude se nadále zabývat posouzením, zda se jedná o smlouvu úplatnou či bezúplatnou a na níž dopadají ochranná ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru či nikoliv, je třeba zohlednit veškeré pro věc relevantní skutečnosti a nikoliv vycházet pouze z jejího jazykového výkladu, který je však v rozporu s jejím výkladem teologickým, průběhem předmluvních jednání a nastavení smluvních ujednání všech smluv, které žalovaní s předmětnými společnostmi uzavřeli jako celkem. Soud poznamenává, že takto již rozhodoval ve věcech Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 49 Cm 122/2018, 49 Cm 6/2018, 49 Cm 123/2018 a třeba také 49 Cm 100/2018, když právě narážel na formalismus a určil i v těchto dalších kauzách, že se jedná o půjčku neboli smlouvu, která spadá pod spotřebitelský úvěru. Ovšem vrchním soudem byla jeho rozhodnutí zrušena a soud dále rozhodoval vázán tímto právním názorem tak, aby nezvyšoval finanční zatížení žalovaných, neboť v případě, že se žalobkyně odvolala, byla úspěšná a žalovaní museli hradit náklady řízení, a tudíž jim soud zvyšoval náklady řízení. Bylo tedy na nich, aby se svého práva domáhali prostřednictvím odvolání, dovolání či ústavní stížnosti, což dosáhli až účastníci ve věci 49 Cm 53/2017.

24. Soud má v daném případě za to, že námitky výše uvedené jsou důvodné. Jsou důvodné proto, že jak je soudu známo z jeho úřední činnosti, a to z kauz žalobkyně, které u zdejšího soudu probíhají ze směnek, když zdejší Krajský soud v Plzni je fakticky výlučným soudem, který řeší dané spory vzniklé ze směnky, neboť žalobkyně využívá svého práva a žaluje dané věci u místně příslušného soudu podle místa plnění ze směnky. Je nutné poznamenat, že postup žalobkyně je v rozporu minimálně s dobrými mravy, a to ohledně smlouvy o půjčce a zajištění směnkou. Pokud by soud došel k závěru, že smlouva o půjčce se nezařazuje a neřadí pod spotřebitelské úvěry, bylo by minimálně zajištění směnkou v rozporu s dobrými mravy, a to z následujících důvodů. Žalobkyně půjčuje lidem, v daném případě žalovaným [číslo] finanční částku na realizaci stavby potřebnou, kterou si lidé objednají u jiné subjektu, a to u Ekonomických staveb s. r. o. Tento proces je řádně smluvně kontrahován, když od půjčení částky, které jsou přímo převedeny potřebnému subjektu tak, jak je uvedeno ve smlouvě. Ve smlouvě je dále uvedeno, že půjčka má být vrácena ve lhůtě dvou měsíců od uzavření smlouvy, byť ta může být plněna žalobkyní až do 30 dnů od podpisu smlouvy o půjčce. Žalobkyně proklamuje, že tyto peníze potřebuje a váže je poté k jinému projektu. Žalobkyně má zájem je znovu investovat nebo někde uložit. Ale tedy proč, když bylo domluveno datum vrácení půjčky za „dva měsíce“, je tato vymáhána směnkou se splatností až za dva roky, osm měsíců a 14 dní.

25. Za dobu do [datum] (datum upomínky) naběhla smluvní pokuta na částku 85 000 Kč a zákonný úrok z prodlení na částku 37 631 K, když tyto částky jsou uplatněny v návrhu na vydání SPR. Tento výsledek je zásadně v rozporu s tím, co žalobkyně predikovala a co kladla ve smlouvě na vědomí subjektu, kterému půjčuje, tzn., že na platbě a vrácení trvá v co nejkratší lhůtě dvou měsíců tak, aby mohla je dále využít. Tedy její projev vůle v psané podobě neodpovídá projevu vůle v praxi, jak vyplývá ze stovek řízení žalobkyně u KS v Plzni. V žádném tvrzení, žádném listinném důkazu, ani nikdy v žádných jiných kauzách nebylo uvedeno – ani se v soudní praxi nestalo, že by žalobkyně

tyto částky a půjčky požadovala a vymáhala fakticky v co nejbližším možném termínu. Vždy se tato lhůta pohybuje od lhůty k vrácení peněz do vystavení směnky v řádu dvou až tří let. Soud toto jednání považuje za nemravné, neboť je to v rozporu se smyslem dané smlouvy a tvrzením žalobkyně v této smlouvě a zajištění smenkou je to skutečně obcházení zákona o spotřebitelském úvěru. Žalobkyně půjčuje peníze, zajišťuje je smenkou, což samozřejmě nemůže, když se jedná o spotřebitelský úvěr a následně u subjektů, které z jakéhokoliv důvodu nestaví s Ekonomickými stavbami s. r. o., resp. z jakéhokoliv jiného důvodu se stavba, byť smluvně uzavřená minimálně smlouvou o smlouvě budoucí s Ekonomickými stavbami se nerealizuje, dochází k uplatnění směnky, ovšem nikoliv ve lhůtě blízké dvou měsíců od zapůjčení ale v řádu let, na němž potom z důvodu ekonomického žalobkyně vydělává. Pokud ke stavbě dojde, samozřejmě je půjčka třeba vrácena, vydělává spřízněný subjekt Ekonomické stavby na samotné stavbě. Je tedy v tomto konkrétním případě uplatnění směnky, resp. část ohledně směnky ve smlouvě v rozporu s dobrými mravy, je taková neplatná potažmo nevymahatelná, a to i vzhledem k námitce zneužití práva, která s touto námitkou bude následně propojena níže.

26. Do tohoto výkladu, a to do výkladu historického, jak se právně o něm zmiňuje Ústavní soud ve svém zrušovacím nálezu, taktéž zapadají e-mail a jednání pracovníků ES viz odstavec 10, 15 tohoto rozsudku.

27. Soud má ovšem za to, že v daném případě je nutné posoudit daný případ půjčky jako případ, na který se vztahuje ustanovení zákona o spotřebitelském úvěru. Soud je k tomuto závěru veden tím, že žalobkyně uplatňuje své nároky z nevrácené půjčky až po téměř třech letech, nelze tedy souhlasit s judikaturou vyšších soudů, které mají tuto smlouvu jako bezúplatnou a že jí nelze podřadit pod spotřebitelský úvěr, neboť naopak vzhledem ke znalosti celého problému a byznysu založeného žalobkyní na tomto procesu je zde jasná úplatnost této smlouvy, když smluvní pokuta je fakticky úrok. Tento úrok označený jako smluvní pokuta je fakticky podle obsahu a podle praxe, kterou žalobkyně vykonává, pouze odloženým úrokem dvou měsíců, tedy bezúročným obdobím po dobu dvou měsíců, ve kterých může subjekt, který si půjčil, v daném případě žalovaní, vrátit zapůjčenou částku bez úroků, po této lhůtě dvou měsíců začínají nabíhat úroky, byť označené jako smluvní pokuta. Z těchto důvodů má soud za to, že se skutečně jedná o režim, který je nutné podřadit pod smlouvu o spotřebitelském úvěru, ten nelze zajistit smenkou, tudíž nárok uplatněný touto smenkou vzhledem k námitkám žalobkyně je nedůvodný, tedy námitky jsou důvodné a žalobkyně nemá nárok na postih ze směnky, neboť bylo zajištěno něco, co nemůže být smenkou zajištěno. Soud se zde vymezuje k rozhodnutí vrchnímu soudu, který v jedné kauze řekl, že takto jedná žalobkyně, je pouze spekulace, což v poslední době naopak potvrdil Ústavní soud ve svém nálezu výše specifikovaném. Toto spekulace rozhodně není, toto je běžná praxe, kterou soud zná z jiných kauz a skutečně jedná se o smlouvu o úvěru, když je zde dáno dvouměsíční bezúročně období a následuje úrok, není-li zaplacen. Pokud by toto nebyla pravda, byla by tato částka z půjčky vymáhána co nejdříve a ne až po skoro třech letech po splatnosti. Tedy jedná se o spotřebitelský úvěr s bezúročným obdobím dvou měsíců a následně splatností na viděnou. Tuto splatnost žalobkyně stanovuje upomínkami v řádu minimálně dvou a více let po splatnosti uvedené ve smlouvě o půjčce.

28. Podle § 112 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb. ke splacení nebo zajištění spotřebitelského úvěru nelze použít směnku nebo šek.

29. Podle § 112 odst. 2 zákona č. 257/2016 Sb. odstavec 1 se nepoužije pro spotřebitelský úvěr na bydlení podle § 2 odst. 2 písm. b), který po přechodnou dobu nelze dostatečně zajistit zástavním právem podle § 113 odst. 2. Takový spotřebitelský úvěr na bydlení je možné zajistit smenkou nikoli na řad, kterou je věřitel povinen vrátit spotřebiteli neprodleně po zajištění spotřebitelského úvěru na bydlení zástavním právem podle § 113 odst. 2.

30. Z daného je tedy zřejmé, že žalobkyně zajistila závazek ze smlouvy o půjčce smenkou, což zákon zakazuje, tudíž je tato směnka neplatná proto, že nelze použít jako zajišťující závazek u

spotřebitelského úvěru, byť je zde smlouva o půjčce v daném případě, ale ze svého obsahu, jak bylo uvedeno výše, považuje ji soud a fakticky i Ústavní soud za smlouvu o spotřebitelském úvěru a tudíž použít směnku. Navíc se nejedná o výjimku dle podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 257/2016 Sb. V daném případě je směnka důvodu výše uvedených neplatná, protože pro danou kauzu nelze zajistit pohledávku spotřebitelského úvěru či splácení tohoto spotřebitelského úvěru směnkou. Proto soud zrušil směnečný platební rozkaz, a to z důvodů výše uvedených.

31. Soud má tedy za to, že tímto minimálně v tomto bodě se dostatečně vypořádal s dílčím bodem 1 úkolu Ústavního soudu v odstavci 27, 29 jeho nálezu.

32. Nyní se soud bude zabývat bodem 2 stejného odstavce nálezu ÚS, a to dvoudomostí [jméno] [příjmení], byť se soud tohoto problému dotkl částečně již výše (odst. 27.).

33. Je zde ovšem také námitka zneužití práva. Fakticky se jedná o dvoudomost, kdy v daném případě pan [jméno] [příjmení] vystupuje jako jednatel Ekonomických staveb i žalobkyně, tudíž úmyslně rozděljuje finanční závazky a vztahy s klienty Ekonomických staveb na dvě společnosti, a to v neprospěch žalovaných. V daném případě má soud za to, že je nad rámec rozlišovacích schopností žalovaných rozlišit propojenosti a důsledky jednotlivých činností, a to Ekonomických staveb, popř. žalobkyně, když s nimi jedná a tyto společnosti zastupuje stejná osoba. Nejde o poskytnutí půjčky, úvěru či jiné finanční pomoci jiným subjektem, který by nebyl primárně spojen s druhou společností tak, jakoby tomu bylo např. u banky, kdy musí být takovému klientu zřejmé, že půjčí-li si u banky, musí vrátit peníze bance nikoliv stavební firmě Ekonomické stavby s. r. o. To v daném případě ovšem není. Jedná-li s Vámi pan [příjmení], a to jednou jako Ekonomické stavby, jednou jako žalobkyně, popř. osoby jím pověřené, v jednom sídle, v jednom místě, s jedním pověřením, dochází ke zmatení osob, s nimiž se jedná. Je otázkou zřejmou, proč nejsou tyto půjčky poskytovány přímo Ekonomickými stavbami (dřív toto poskytoval pan [příjmení] jako fyzická osoba, což je soudu známo z jeho úřední činnosti). Důvod je to ten, že pokud by nedošlo z nějakému důvodu k realizaci stavby na základě běžných smluv o smlouvě budoucí, které Ekonomické stavby uzavírají s klienty, nemohly by se tyto půjčené peníze samostatně žalovat s takto nesmyslným dlouhým úrokem (úmyslně soud se zde nezmiňuje o smluvní pokutě), jak bylo uvedeno výše, ale docházelo by k započtení pohledávek na realizovanou či nerealizovanou stavbu, což by ve svém důsledku bylo pro žalobkyni resp. Ekonomické stavby nevýhodné. Zde soud odkazuje na to, co bylo řečeno výše ohledně první části zajištění půjčky směnkou a spotřebitelského úvěru. Je otázkou, proč jsou vůbec tyto půjčky poskytovány, když jsou poskytovány, „bezáročně“. Dle názoru soudu nejde o žádnou dobročinnou akci žalobkyně, ale pouze o snížení rizik akce, kterou zaštití ují Ekonomické stavby rodinná a. s. prostřednictvím svých dceřinek - žalobkyně a Ekonomických staveb, když celou stavbu resp. plán lidí stavět vlastní bydlení rozštěpuje na dvě samostatné části tak, aby se nemusela příliš společnost E stavby zabývat finanční situací účastníků, zda-li jsou či nejsou schopni vzhledem ke své finanční situaci postavit, zda-li dostanou úvěry, neboť částku půjčenou od žalobkyně často v případech souvisí jako zálohy na koupi pozemků či zhotovení stavební dokumentace. Pokud by totiž tuto půjčku poskytovaly přímo Ekonomické stavby, muselo by se řešit, kolik toho fakticky udělaly, zda-li půjčka byla dostatečně kryta skutečnými činnostmi Ekonomických staveb. V daném případě se toto obchází v neprospěch spotřebitele výše popsaným modelem, což je dle názoru soudu v rozporu s dobrými mravy a soud byl nucen zrušit směnečný platební rozkaz z výše uvedených důvodů, když ve stručnosti shrnuto smlouva o půjčce je zastřeným právním úkonem, který je smlouvou dle zákona č. 257/2016 Sb. – spotřebitelským úvěrem a tento jako směnkou zajistit nelze a pokud by to neplatilo a nespadal by pod tuto úpravu, bylo by v rozporu s dobrými mravy s přihlédnutím k zneužití práva, jak bylo namítáno žalovanými, dvoudomosti pana [příjmení].

34. Soud má za to, že skutečnosti tvrzené žalovanými ohledně Ekonomických staveb a jejich nároků vůči tomuto subjektu jsou v daném případě irelevantní, když, jak bylo již uvedeno, námitky žalovaných jsou důvodné a nelze uplatnit tento nárok žalobou – směnkou z důvodu, že nelze spotřebitelský úvěr zajistit směnkou, eventuálně je uplatnění směnky v rámci smlouvy o půjčce

v rozporu s dobrými mravy, když je zde ten přenos ohledně zneužití práva vysvětlený výše spolu s uplatněním prodlení žalovaných až téměř po třech letech. To je stanoveno v § 1 odst. 2 zákona č. 89/2012, nezakazuje-li to zákon výslovně, mohou si osoby ujednat práva a povinnosti odchylně od zákona; zakázána jsou ujednání porušující dobré mravy, veřejný pořádek nebo právo týkající se postavení osob, včetně práva na ochranu osobnosti.

35. Z výše uvedeného je zřejmé a z citovaného § 1 odst. 2 NOZ soud eventuálně musel zrušit směnečný platební rozkaz z rozporu s dobrými mravy, když toto jednání je zakázáno a nepobírá tedy ochrany v tom smyslu, že půjčku nelze uplatnit směnkou, lze ji dle názoru soudu uplatnit maximálně běžnou civilní žalobou.

36. Dle názoru soudu I. stupně neobstojí ústavní názor ohledně toho, že Ústavní soud je přesvědčen, že vše, co dělaly Ekonomické stavby s. r. o. a nebylo možné realizovat ve lhůtě dvou měsíců tak, aby se žalovaní do prodlení se splacením půjčky žalobkyni nedostali. Soud má za to, že ta smlouva o půjčce směřuje a vyplývá to i ze smlouvy o budoucí smlouvě o dílo a na projektovou dokumentaci a smlouvy příkazní [číslo] z článku II odst. 2.1, že záloha ve výši 170 000 Kč je na úhradu nákladů přípravných projektových prací a činností specifikovaných v bodu B, B1 této smlouvy, což je mimo jiné návrh dispozičního řešení rodinného domu, studie rodinného domu dle specifikace a požadavků klienta, výkaz výměr atd. Tudíž dle názoru soudu I. stupně tato půjčka se nevztahuje nikoliv na samotný hypoteční úvěr, ale na přípravou projektovou činnost tak, aby žalobkyně nepracovala zadarmo. Nicméně v intencích tohoto uvedeného názoru ÚS nedošlo ke zrušení směnečného platebního rozkazu.

37. Právnímu názoru Ústavního soudu bylo pod body 1, 2 odst. 29 soudem I. stupně dostáto. Námitky, tak jak byly žalovanými předneseny, se týkaly spotřebitelského úvěru a nemožnosti zajištění směnky a dále dvojdomosti a v těchto dvou námitkách se soud blíže vyjádřil.

38. Námitky žalovaných se týkaly tedy neplatnosti smlouvy o půjčce, když soud má za to z výše uvedených důvodů, že smlouva o půjčce je platná, tzn. vzniká zde povinnost žalovaných vrátit zapůjčenou částku ve výši 170 000 Kč, ovšem tuto částku nelze uplatnit v daném řízení směnkou, protože směnka je neplatná tak, jak bylo soudem vyloženo výše, neboť byla zajištěna pohledávka na základě smlouvy o půjčce, která je ovšem podle svého obsahu a výše uvedeného výkladu soudu spotřebitelským úvěrem a tudíž muselo dojít ke zrušení směnečného platebního rozkazu tak, jak uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku. Co se týká dalších námitek, které se vztahují k tomu, že kauza směnky neexistuje, jak bylo vyloženo soudem v úvodu tohoto rozsudku a jsou uvedeny pod bodem III., 25. námitek, tak těmito se soud již nezabýval, neboť má soud za to, že dostatečným důvodem pro zrušení směnečného platebního rozkazu je zajištění směnkou spotřebitelského úvěru, který byl použit na bydlení a nepadá pod § 112 odst. 2. Soud se výše zabýval i dobrými mravy, tedy kauzou směnky, že částečně neexistuje tak, jak uvedeno výše.

39. Co se týká samotné výše smluvní pokuty 0,1% denně, tak soud proti tomu ničeho nemá, protože ve své podstatě, pokud by došlo k zajištění pohledávky, která má být krátkodobý úvěr, tzn. dvouměsíční bezúročný úvěr ve výši 170 000 Kč, a bylo avizováno, že žalobkyně peníze potřebuje, je smluvní pokuta v pořádku i v této výši - krátkodobý úvěr, vyšší úroky, rychle splatit, aby se mohly peníze tak říkajíc lidově, „točit“. Proto z daného pohledu samotná výše smluvní pokuty není nezákonná, pokud se jedná o smluvní pokutu. V daném případě se ovšem nejedná o smluvní pokutu ale o úrok, jak bylo uvedeno výše. Taktéž nelze přitakat závěrům žalobkyně, že na žalované nelze hledět, že by nesplnili svoji povinnost zaplatit částku 170 000 Kč, když to lze dát jenom na porušení smluvní povinnosti, ale získání úvěru bylo na Ekonomických stavbách s. r. o. a bylo to výhradně v moci ES. Soud poznamenává, uvedl to již výše, že záloha nebyla jenom na získání úvěru, ale dalších položek uvedených v části B smlouvy mezi ES a žalovanými.

40. Žalobkyně navrhovala znalecký posudek ohledně toho, zda byli žalovaní schopni dostát závazku z předmětné půjčky. Tento důkaz soud nepřivoliil a nepovoliil, neboť ho má jako nadbytečný, neboť již samotná věc, jak bylo uvedeno výše, že směnkou byl zajištěn spotřebitelský

úvěr na bydlení, je nezákonný, nelze takto zajistiti pohledávku, a tudíž ji nelze ani uplatnit směnkou. Ta směnka není tedy platná, soud se nemusí zabývat samostatnou platností půjčky, a to z důvodu hospodárnosti řízení, když byt' jen tento z několika důvodů uvedených v tomto rozsudku je důvodem pro to, aby soud rozhodl tak, jak uvedeno ve výroku I. Žalobkyně také se zmiňovala ve svém podání ve spise, a to v tom směru, že závěr o tom, zda v daném případě byla či nebyla uzavřena dohoda o jakékoli finanční protihodnotě za poskytnutí ve smlouvě sjednaných finančních prostředků, lze přijmout pouze na základě posouzení obsahu smluvních ujednání a jejich případného výkladu za použití interpretačních pravidel stanovených zákonem dle ust. § 555 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, nikoli na základě následného chování smluvních stran. Jinými slovy, z toho, že žalovaní v daném případě porušili povinnost zajištěnou smluvní pokutou, neboť částku 170 000 Kč žalobkyni nevrátili, v důsledku čehož jim vznikla povinnost zaplatit smluvní pokutu, nelze dovozovat, že uzavřená smlouva byla smlouvou úplatnou, zatímco v případě, že by svou povinnost včas a řádně splnili, byla by tatáž smlouva smlouvou bezplatnou (neboť v takovém případě by nebyli povinni smluvní pokutu hradit).

41. Soud má za to, že i tato námitka není důvodná, neboť právě dle § 555 občanského zákoníku se dle odst. 1 právní jednání posuzuje podle svého obsahu.

42. Podle § 555 odst. 2 občanského zákoníku má-li být určitým právním jednáním zastřeno jiné právní jednání, posoudí se podle jeho pravé povahy.

43. Soud má za to, že právě zde došlo k zastřenému právnímu jednání, tak jak bylo vyloženo výše ohledně vydávání půjčky za spotřebitelský úvěr, přičemž právě výklad vůle, který je uveden a který sama žalobkyně do smlouvy o půjčce uvedla, že potřebuje vrátit půjčku ve lhůtě dvou měsíců od podpisu smlouvy, což sama nečinila a žaloba byla podána po necelých dvou letech od uzavření smlouvy o půjčce, takže vůle žalobkyně byla zastřena tak, jak uvedeno výše.

44. Výrok II. tohoto rozsudku je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., když soud přiznal úspěšným žalovaným na náhradě nákladů řízení částku 129 121,50 Kč, která se skládá z odměny advokáta za právní pomoc každému ze žalovaných po 51 856 Kč, když tarifní hodnota byla snížena dle § 12 odst. 4 vyhlášky 177/1996 Sb. o 20% a činí tedy 7 408 Kč. Odměna advokáta tedy u každého ze žalovaných se skládá ze 7 úkonů právní služby, a to ze převzetí věci, dvojnásobku za námitky proti SPR ohledně mimořádné obtížnosti a časové náročnosti, vyjádření ze dne [datum], [datum] a účasti u ústního jednání [datum] a [datum], tedy celkem 51 856 Kč, u obou dohromady za náhrady za promeškaný čas na cestě 2x [obec] – [obec] a zpět, tj. 12 půlhodin po 100 Kč, tj. celkem 1 200 Kč, 6 režijních paušálů po 300 Kč, tj. celkem 1 800 Kč za stejné úkony právní služby a 21% DPH ve výši 22 410,50 Kč, to vše v souladu s vyhláškou 177/1996 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně řádně a včas své povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedené lhůtě, mohou se žalovaní domáhat svého nároku prostřednictvím exekuce či výkonu rozhodnutí.

Plzeň 2. 11. 2022

Mgr. Michal Reitspies v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Michaela Kropáčková